

Sygn. akt II Ca 1080/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Beata Stachowiak (spr.)

Sędzia SO Urszula Kubowska-Pieniążek

Sędzia SO Monika Kuźniar

Protokolant: Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. H.

przeciwko K. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu

z dnia 18 czerwca 2013r.

sygn. akt I C 803/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I C 803/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia

zasądził od pozwanej K. G. na rzecz powoda R. H. kwotę 20 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2012r. do dnia zapłaty ,oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1000 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd I instancji ustalił ,iż w dniu 01.09.2008 r. w Kancelarii Notarialnej we W. przy ul. (...) przed notariuszem A. C. pozwana K. G. udzieliła E. W. pełnomocnictwa do dokonywania czynności zwykłego zarządu spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Pełnomocnictwo obejmowało także umocowanie do sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do powyższego lokalu mieszkalnego na rzecz dowolnych osób za cenę i na warunkach wg uznania pełnomocnika, do podpisywania stosownych umów, do odebrania i pokwitowania ceny sprzedaży, zadatku bądź zaliczki, wydania przedmiotu umowy i poddania się egzekucji oraz dokonania innych czynności i składania

oświadczeń, jakie okazały się niezbędne. Dnia 21.06.2011r. pozwana zawarła z E. R. i P. R. przedwstępną umowę sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. przy ul. (...) za cenę 400000zł. Strony zobowiązały się do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży niezwłocznie po podpisaniu przez kupujących umowy kredytowej z bankiem, nie później jednak niż do dnia 27.02.2012 r. Umowa została jednak rozwiązana w dniu 15.10.2011r. W dniu 09.09.2011r. powód R. H. zawarł z E. W. umowę, którą określono, jako umowę o pośrednictwo w kupnie, sprzedaży, wynajmie. Powód zlecił E. W. pośrednictwo w celu zawarcia umowy kupna lokalu mieszkalnego za kwotę 320000zł.

Powód z żoną poszukiwał mieszkania dla córki E. H.. W tym celu zawarł kilka umów pośrednictwa w nabyciu lokali. Oglądał też wiele mieszkań, jednak córka powoda wybrała lokal zaoferowany przez E. W. przy ul. (...) we W.. Powód pełnomocnika pozwanej poznał w czasie poszukiwania mieszkania dla córki. W dniu 21.10.2011r. działająca w imieniu pozwanej E. W. zawarła z powodem przedwstępną umowę sprzedaży spółdzielczego

własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...). Cenę sprzedaży ustalono na kwotę 320000zł, wskazując, że jako wyjściową przyjęto cenę z oświadczenia klienta, który odstąpił od przedwstępnej umowy z dnia 21.06.2011r., tj. kwotę 400000zł, wskazując, iż banki odmówiły udzielenia mu kredytu z uwagi na przeszacowaną wartość mieszkania. Wskazano także, iż w związku z zalaniem lokalu konieczny jest jego remont. W §5 umowy E. W. potwierdziła, iż otrzymała od powoda kwotę 20000zł. Ustalono, iż w przypadku odstąpienia od umowy przez kupującego zadatek ulegnie przepadkowi na rzecz sprzedającego, natomiast w razie odstąpienia od umowy przez pozwaną, zobowiązana ona będzie do zwrotu kupującemu zadatku w podwójnej wysokości. Strony zobowiązały się do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży niezwłocznie po podpisaniu przez powoda umowy kredytowej z bankiem, nie później jednak niż do dnia 27.02.2012r. (§ 6 umowy). Pozwana do dnia zawarcia umowy przyrzeczonej zobowiązała się m.in. do przedłożenia powodowi aktualnego zaświadczenia ze Spółdzielni Mieszkaniowej o tym, że przysługuje jej ww prawo do lokalu oraz o braku zadłużenia z tytułu opłat za media oraz opłat eksploatacyjnych. E. W. przy zawarciu umowy okazała powodowi pełnomocnictwo i zapewniła go, że nie zostało ono odwołane. W dniu 27.10.2011r. w Kancelarii Notarialnej we W. przy ul. (...) przed notariuszem J. R. pozwana oświadczyła, iż odwołuje w całości pełnomocnictwo udzielone E. W. w dniu 01.09.2008 r. Córka powoda E. H. prowadziła korespondencję mailową z pozwaną. Pozwana w dniu 24.11.2011r. poinformowała ją, że o ile zainteresowana jest kupnem lokalu może go obejrzeć i uzgodnić cenę sprzedaży. Stwierdziła, że planuje sprzedać lokal za kwotę 380 000zł. Zaproponowała spotkanie w kancelarii notarialnej. W odpowiedzi na propozycję pozwanej E. H. w mailu przesłanym następnego dnia wskazała pozwanej, że jest zainteresowana zakupem lokalu za pośrednictwem E. W., z którą ma już podpisaną umowę i zebrany komplet dokumentów, brakuje jedynie zaświadczenia ze spółdzielni mieszkaniowej, bez którego nie może dopełnić formalności. W związku z powyższym zwróciła się do pozwanej o jego dostarczenie. Pozwana w odpowiedzi na maila córki powoda zaproponowała jej spotkanie w dniu 30.11.2011r. w siedzibie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Nie wspominała w tym czasie, iż przed zawarciem przez powoda umowy przyrzeczonej odwołała pełnomocnictwo udzielone E. W.. Do umówionego spotkania doszło, jednak pozwana odmówiła

wydania zaświadczenia córce powoda, podnosząc, że to nie ona podpisała umowę przedwstępną. Wówczas E. H. zatelefonowała do powoda i zaproponowała, by pozwana wydała dokument jej ojcu, który miał w ciągu 1,5 godziny dojechać do W.. Pozwana jednak odmówiła. W czasie tego spotkania obecna była ówczesna pełnomocnik pozwanej. Pozwana stwierdziła, iż byłaby skłonna zbyć lokal za kwotę co najmniej 350 000zł. Pozwana, działając przez pełnomocnika, pismem z dnia 9.12.2011r. oświadczyła, iż odmawia potwierdzenia zawartej w dniu 21.10.2011r. przedwstępnej umowy sprzedaży. Poinformowała powoda, iż E. W. zawarła ww umowę z przekroczeniem udzielonego jej umocowania. Zarzuciła nadto, iż warunki umowy są sprzeczne z zapisami umowy o pośrednictwo, łączącej pozwaną z E. W.. Wskazała, iż pozwana odwołała pełnomocnictwo przed datą zawarcia umowy przedwstępnej, co następnie potwierdziła w formie aktu notarialnego.

Pismem z dnia 10.12.2011r. powód wezwał pozwaną do niezwłocznego dostarczenia mu zaświadczenia ze Spółdzielni Mieszkaniowej (...), potwierdzającego jej prawo do lokalu. Wskazał, iż brak odpowiedzi potraktuje, jako „zerwanie” umowy przez pozwaną i wystąpi o zwrot zadatku w podwójnej wysokości.

Następnie w piśmie z dnia 20.12.2011r. pełnomocnik powoda zarzucił, iż pozwana wcześniej nie informowała ani jego, ani E. W. o woli odwołania pełnomocnictwa. Ponownie wezwano pozwaną do wydania aktualnego zaświadczenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...), wskazując, że jest ono konieczne do zawarcia przez powoda umowy kredytowej. Kolejnym pismem z dnia 13.01.2012r. pełnomocnik pozwanej podtrzymał dotychczasowe stanowisko, wskazując, iż pozwana odwołała pełnomocnictwo udzielone E. W. w dniu 25.09.2011r. i zażądała zwrotu dokumentu pełnomocnictwa, a następnie czynność tę potwierdziła przed notariuszem w dniu 7.11.2011r. Pismem z dnia 25.01.2012 r., doręczonym dnia 29.02.2012 r. powód ponownie wezwał pozwaną do dostarczenia w terminie 7 dni wspomnianego zaświadczenia i umówienia daty podpisania umowy przyrzeczonej pod rygorem uznania, iż odstępuje ona od przedwstępnej umowy sprzedaży. Jednocześnie wezwał on pozwaną - w razie odstąpienia od umowy - do natychmiastowej zapłaty kwoty podwójnego zadatku, tj. 40 000zł. Wskazał, iż jest w dalszym ciągu zainteresowany zakupem mieszkania i podpisaniem umowy przyrzeczonej.

Pozwana w piśmie z dnia 1.02.2012r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko, podnosząc nadto, iż nie składała oświadczenia o odstąpieniu od umowy, ani nie wyraża woli złożenia takiego oświadczenia w przyszłości.

Powód z córką E. H. próbowali za pośrednictwem pełnomocnika skłonić pozwaną do zbycia lokalu, przewidując także możliwość negocjacji uprzednio ustalonej ceny. W tym celu umówili się na spotkanie w kancelarii pełnomocnika pozwanej. Jednak pozwana nie stawiała się na to spotkanie. Powód w dniu 24.02.2012 r. skierował do pozwanej pismo, w którym wezwał ją do stawienia się w dniu 29.02.2012 r. o godz. 11 w Kancelarii Notarialnej notariusz G. H. w N. w celu zawarcia umowy przyrzeczonej.

W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik pozwanej stwierdził, że wezwanie jest bezzasadne, a nadto, iż pozwana otrzymała je w dniu 29.02.2012r. o godzinie 14.00, a zatem po wyznaczonym przez powoda terminie. Dodatkowo zarzucił, iż niezasadne było wzywianie pozwanej do N. celem sprzedaży lokalu położonego we W.. Na podstawie powyższych ustaleń faktycznych Sąd I instancji uznał, iż

powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie. Sąd Rejonowy uznał, iż pozwana nie wykazała by odwołała pełnomocnictwo procesowe dla E. W. przed datą zawarcia umowy przyrzeczonej. Pełnomocnictwo obejmowało umocowanie do zawarcia umowy przedwstępnej, skoro wskazano w nim tak sprzedaż spółdzielczego własnościowego prawa do ww lokalu mieszkalnego jak i zawarcie „stosownych umów”. Nadto w pełnomocnictwie pozwana upoważniła E. W. do sprzedaży ww prawa „za cenę i na warunkach według uznania pełnomocniczki”, upoważniając ją także do odbioru zadatku. Powód po zapoznaniu się z pełnomocnictwem nie miał podstaw przypuszczać, iż E. W. nie jest uprawniona do ustalenia z nim umowy ceny sprzedaży i przyjęcia zadatku.

W takiej sytuacji Sąd pierwszej instancji przyjął, iż ustalił E. W. była umocowana do zawarcia z powodem umowy przedwstępnej. Sąd I instancji podkreślił, iż nawet gdyby pozwana przez podpisaniem tej umowy w istocie odwołała pełnomocnictwo, to w myśl art. 105 k.c. umowa byłaby ważna. Twierdzenia pozwanej o bliskich relacjach powoda z E. W. i jego wiedzy, co do zakresu umocowania nie znalazły potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym.

Niewątpliwie niewykonanie umowy w rozumieniu art. 394§1 k.c. może być następstwem uchylenia się od zawarcia umowy przyrzeczonej wskazanej w art. 390§1 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.07.2010 r., V CSK 7/10, Lex nr 599792). Powód, jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia wskazał właśnie art. 394§1 k.c. Zatem zdaniem Sądu I instancji istotne było ustalenie, czy powód odstąpił od umowy przedwstępnej. Powód w niniejszej sprawie podniósł, iż to pozwana bez usprawiedliwionych i uzasadnionych powodów odstąpiła od umowy. Po pierwsze z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by złożyła ona oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Brak jest podstaw do utożsamiania zachowania pozwanej, wskazującego na jej przeświadczenie o tym, iż umowa przedwstępna jej nie wiąże, z odstąpieniem od umowy. Jest oczywiste, iż skoro pozwana kwestionowała fakt zawarcia umowy, to nie mogła wyrazić woli odstąpienia od niej. Po wtóre nawet gdyby pozwana takie oświadczenie złożyła, to nie byłoby ono skuteczne, nie istniały, bowiem przesłanki do złożenia przez nią oświadczenia tej treści. Istotniejsze jest jednak, że w świetle przepisu art. 394§1 k.c. warunkiem koniecznym do powstania roszczenia o zwrot podwójnej kwoty zadatku, jest uprzednie złożenie przez stronę, która z roszczeniem takim występuje, oświadczenia o odstąpieniu od

umowy. Jeżeli mimo zastrzeżenia zadatku umowa nie została wykonana, dochodzi do zbiegu dwóch uprawnień: z art. 394§1 k.c. i z art. 471 k.c. Jeśli zatem mimo niewykonania umowy przez drugą stronę, strona uprawniona nie odstąpiła od umowy, to służy jej roszczenie odszkodowawcze na zasadach ogólnych, którego wysokość określona jest wysokością poniesionej szkody. Szkoda ta obejmuje niewątpliwie wpłacony przez tę stronę zadatek. Nie ma jednak podstaw do żądania w oparciu o przepis art. 471 k.c. podwójnej kwoty zadatku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.12.2011r., I CSK 149/11, Lex nr 1084584). Sąd I instancji podkreślił, iż powód nie twierdził, że odstąpił od umowy przedwstępnej. Przeciwnie nawet, gdy pozwana uchylała się od zawarcia umowy przyrzeczonej, wyrażał wolę nabycia lokalu, zamierzał nawet negocjować jego cenę. Powód pismem z dnia 25.01.2012r. wezwał przy tym pozwaną do zawarcia umowy przyrzeczonej lub zapłaty kwoty podwójnego zadatku, tj. 40000zł. Materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, by powód odstąpił od umowy z dnia 21.10.2011r, a zatem by przysługiwało mu wobec pozwanej roszczenie o zapłatę podwójnej kwoty zadatku. Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy uznał, iż powód na podstawie art. 471 k.c. jest uprawniony do żądania zapłaty kwoty 20 000zł tytułem odszkodowania za szkodę, wynikłą z niewykonania zobowiązania przez pozwaną. O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku w części oddalającej powództwo wywiódł powód .

Zaskarżonemu orzeczeniu apelujący zarzucił :

- wydanie przez sąd rozstrzygnięcia w oparciu o art. 394§1 k.c. podczas, gdy powód dochodził swoich roszczeń na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży spółdzielczo-własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego z 21.10.2011 r. (§ 5 umowy);

- błędną wykładnię oświadczeń woli stron umowy przedwstępnej przez dokonanie ustaleń całkowicie sprzecznych z treścią umowy i przyjęcie, że pozwana nie mogła i nie musiała odstąpić od umowy przedwstępnej ,podczas gdy § 5 umowy z 21.10.2011 r. wprost przewiduje taką możliwość łącznie z konsekwencjami prawnymi w postaci obowiązku zapłaty na rzecz kupującego kwoty podwójnego zadatku, czyli 40 000 zł;

- sprzeczność w ocenie zachowania pozwanej dokonanej przez Sąd I instancji, a to wobec z jednej strony uznania, że pozwana miała świadomość istnienia umowy przedwstępnej zawartej z powodem przez jej pełnomocnika i w początkowej fazie nie podważała jej, a wręcz dążyła do zrealizowania celu, jakim była sprzedaż powodowi przedmiotowego mieszkania, a z drugiej strony przyjęcie, że odmawiając ostatecznie zawarcia umowy przyrzeczonej nie odstąpiła ona od przedwstępnej umowy sprzedaży lokalu, albowiem kwestionowała jej zawarcie;

- naruszenie art. 394§1 k.c. w zw. z art. 65§1 i 2 k.c. przez nie uznanie przez Sąd wezwania przez powoda pozwanej do zapłaty podwójnego zadatku, jako oświadczenia o odstąpieniu przez niego od umowy przedwstępnej.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 40 000 zł z odsetkami od 28.02.12 r. oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył ,co następuje :

Apelacja podlegała oddaleniu .

Sąd Okręgowy w całości przyjął za swoje prawidłowe ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji oraz zaakceptował przeprowadzoną przez ten Sąd ocenę zebranego materiału dowodowego .Natomiast należało zająć odmienne stanowisko, co do podstawy prawnej zgłoszonego przez powoda żądania zapłaty podwójnego

zadatku . W tym zakresie apelujący trafnie zarzucił naruszenie przez Sąd I instancji art.394§1 k.c. poprzez jego zastosowanie .Zgodnie z powołanym przepisem w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może

bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej .

Rozważając istnienie przesłanek uzasadniających żądanie zapłaty podwójnego zadatku wynikających z art.394§ 1 k.c. Sąd I instancji niezasadnie pominął okoliczność ,iż strony w umowie ustaliły inne warunki zwrotu zadatku oraz żądania jego podwójnej wysokości . Strony umowy przedwstępnej mogą dowolnie uregulować kwestie związane z ewentualnym zwrotem zadatku (por. wyrok SN z 8.02.2008 r ., I CSK 328/7 , M.Prawn. 2008/5/227) . Przepis art. 394 § 3 k.c. łączy przepadek zadatku lub obowiązek zapłaty sumy dwukrotnie wyżej z sytuacją, w której doszło do niewykonania umowy .Ze względu na dyspozytywny charakter tego przepisu strony umowy mogą uregulować losy wręzonego zadatku inaczej niż wynikałoby to z art. 394 k.c. Uregulowanie obowiązku zwrotu zadatku w odmienny sposób wyraźnie wynika z umowy przedwstępnej.

W §5 umowy strony ustaliły ,iż w przypadku odstąpienia od umowy strony kupującej , zadek ulega przypadkowi na rzecz strony sprzedającej ,jeżeli od umowy odstąpiłaby strona sprzedająca ,to musi zwrócić stronie kupującej zadek w podwójnej wysokości tj.40 000 zł .Zatem wobec istnienia odmiennego zastrzeżenia umownego przepis art.394§1 k.c. nie miał zastosowania .Nie oznacza to jednak ,iż roszczenie powoda było zasadne .Przeciwnie ,porozumienie umowne ,na które powód się powołuje jest bardziej dla niego niekorzystne niż regulacja zawarta w art.394§1 k.c. Powód mógłby domagać się zapłaty zadatku w podwójnej wysokości jedynie przypadku odstąpienia pozwanej od umowy ,a nie jak to przewidziano w art.394§1 k.c. ,w wypadku niewykonania umowy przez pozwaną .Tymczasem, jak słusznie stwierdził to Sąd I instancji ,niewątpliwie pozwana nie złożyła oświadczenia o odstąpieniu od umowy . Nie można przy tym podzielić stanowiska powoda ,iż wskazywane przez niego określone zachowania pozwanej należy traktować na równi ze złożeniem takiego oświadczenia .Przede wszystkim podkreślić należy ,iż oświadczenie woli o odstąpieniu od umowy ma charakter kształtujący prawo ,gdyż prowadzi do wygaśnięcia stosunku prawnego .Ponieważ oświadczenie takie skutkuje dla strony określonymi niekorzystnymi skutkami z ostrożnością należy stosować art. 60 k.c. dla zakwalifikowania określonego zachowania się, jako oświadczenia o odstąpieniu od umowy . Zachowanie takie nie powinno pozostawiać wątpliwości, co do zamiaru osoby dokonującej czynności prawnej. Określone zachowanie może być uznane za dorozumiane oświadczenie woli tylko wtedy, gdy zamiar wywołania przez nie określonych skutków prawnych jest niewątpliwy . Oświadczenie woli to zasadnicza treść czynności prawnej, czyli zachowanie się osoby, które w dostateczny sposób ujawnia jej wolę wywołania skutku prawnego (art. 56 i 60 k.c.). Nie mamy ,więc do czynienia ze złożeniem oświadczenia woli, jeżeli określone zachowanie nie zmierza do wywołania skutku prawnego .

Poza sporem pozostaje ,iż pozwana nie zamierzała wykonać umowy przedwstępnej , ale składne przez nią oświadczenia zarówno przed procesem ,jak i w czasie jego trwania nie pozostawiają wątpliwości ,iż pozwana pozostawała w przekonaniu ,iż umowa ta jest nieważna .Pozwana ,oprócz twierdzeń o wcześniejszym wypowiedzeniu pełnomocnictwa ,podnosiła także okoliczności związane z istnieniem poprzedniej umowy przedwstępnej oraz zarzucała przekroczenie przez pełnomocnika zakresu umocowania .W takiej sytuacji ,zwłaszcza przy uwzględnieniu ,iż umowa została zawarta przez pełnomocnika a nie osobiście przez pozwaną ,odmowa zawarcia umowy przyrzeczonej nie może być traktowana, jako złożenie per facta concludentia oświadczenia o odstąpieniu od umowy .

Ażeby oznaczone zachowanie się uznać za oświadczenie woli (czynność prawną), musi ono w świetle dyrektyw wykładni oświadczeń woli wynikających z art. 65 k.c. wskazywać na zamiar wywołania określonych skutków prawnych. Podzielić należy pogląd Sądu I instancji ,iż zamiarem pozwanej nie było odstąpienie od umowy ,skoro

była przekonana o nieważności umowy przedwstępnej . Brak także podstaw do przyjęcia by pertraktowanie z powodem w sprawie sprzedaży lokalu oznaczało potwierdzenie przez pozwaną zawartej umowy przedwstępnej .Przeciwnie z ustaleń Sądu I instancji wynika ,iż pozwana proponowała zawarcie nowej umowy bezpośrednio z nią ,co wyraźnie oznaczało kwestionowanie ważności umowy zawartej w dniu 21.10.2011 r. Ponownie należy podkreślić ,iż nie każde niewykonanie umowy przedwstępnej oznacza niejako automatycznie ,iż strona złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy .

Skoro brak było podstaw do zastosowania art.394 k.c. ostatni zarzut apelacji naruszenia prawa materialnego ,a to art. 394§1 k.c. w zw. z art. 65§1 i 2 k.c. poprzez nieuznanie ,że powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy także jest nietrafny .

Mając na uwadze powyższe rozważania apelacja, jako niezasadna podlegała oddaleniu (art.385 k.p.c.) .O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z § 13 ust.1 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.